

24. neděle v mezidobí C

Říkám vám, že právě tak bude v nebi větší radost nad jedním hříšníkem, který se obrátí, než nad devětadevadesáti spravedlivými, kteří obrácení nepotřebují. (Lk 15,7)

První čtení

Exodus 32,7-11.13-14

Hospodin promluvil k Mojžíšovi: "Sestup dolů, neboť tvůj lid, který jsi vyvedl z egyptské země, přivodil si zkázu. Uhnuli brzo z cesty, kterou jsem jim přikázal. Ulili si býčka a klanějí se mu, obětují mu a říkají: Izraeli, to je tvůj Bůh, který tě vyvedl z egyptské země." Hospodin řekl dále Mojžíšovi: "Viděl jsem tento lid, je to lid tvrdé šíje. Nebraň mi, ať vzplane můj hněv proti nim, ať je vyhubím; z tebe však udělám veliký národ." Mojžíš konejšil Hospodina, svého Boha, slovy: "Hospodine, proč plane tvůj hněv proti tvému lidu, který jsi vyvedl velikou silou a mocnou rukou z egyptské země? Rozpomeň se na Abraháma, na Izáka a na Izraele, své služebníky, kterým jsi sám při sobě přísahal a vyhlásil: Rozmnožím vaše potomstvo jako nebeské hvězdy a celou tuto zemi, jak jsem řekl, dám vašemu potomstvu a zdědí ji navěky." A Hospodin se nad nimi slitoval a nedopustil neštěstí, kterým hrozil svému lidu.

Druhé čtení

1. Timotejovi 1,12-17

Děkuji tomu, který mi dal sílu, Kristu Ježíši, našemu Pánu, že mě uznal za věrného a vzal mě do služby, ačkoli jsem byl dříve rouhač, pronásledovatel a násilník. Dostalo se mi však milosrdenství, protože jsem to dělal z nevědomosti ve (své) nevěře. Milost našeho Pána se však na mně tím hojněji projevila s vírou a láskou v Kristu Ježíši. Na tuto nauku je spolehnutí a zaslouží si, aby se jí naprosto věřilo: Ježíš Kristus přišel na svět, aby zachránil hříšníky. Já mezi ně patřím na prvním místě. Ale právě proto jsem došel milosrdenství, aby tím Ježíš Kristus na mně jako na prvním ukázal celou svoji shovívavost; já jsem měl být příkladem pro ty, kdo v něho v budoucnosti uvěří, (a tak dosáhnou) věčného života. Králi věků, Bohu nepomíjejícímu, neviditelnému, jedinému buď čest a sláva na věčné věky. Amen.

Evangelium

Lukáš 15,1-10

Do Ježíšovy blízkosti přicházeli samí celníci a hříšníci, aby ho slyšeli. Farizeové a učitelé Zákona mezi sebou reptali: "Přijímá hříšníky a jí s nimi!" Pověděl jim tedy toto podobenství: "Kdo z vás, když má sto ovcí a jednu z nich ztratí, nenechá těch

devětadevadesát v pustině a nepůjde za tou ztracenou, dokud ji nenajde? A když ji najde, s radostí si ji vloží na ramena. Až přijde domů, svolá své přátele i sousedy a řekne jim: 'Radujte se se mnou, protože jsem našel svou ztracenou ovci.' Říkám vám, že právě tak bude v nebi větší radost nad jedním hříšníkem, který se obrátí, než nad devětadevadesáti spravedlivými, kteří obrácení nepotřebují. Nebo která žena, když má deset stříbrných mincí a jednu z nich ztratí, nerozsvítí svítilnu, nevymete dům a nehledá pečlivě, dokud ji nenajde? A když ji najde, svolá své přítelkyně i sousedky a řekne jim: 'Radujte se se mnou, protože jsem našla stříbrnou minci, kterou jsem ztratila.' Právě tak, říkám vám, mají radost Boží andělé nad jedním hříšníkem, který se obrátil."

K zamyšlení

Trilogie o znovu nalezené ovci, o znovu nalezené drachmě a o otcově lásce ke ztracenému synovi vytváří ústředí Lukášova evangelia. Ve všech třech podobenstvích je řeč o ztrátě, nález, radosti (Boží) nad znovu nalezením toho, co je podle lidských měřítek již ztraceno a to nás vyzývá ke společné radosti.

Dějiny lidstva jsou plné Boží lásky a věrnosti, Bůh doprovází svůj lid, je pln milosrdenství a milosti. Vyzývání rozličných bohů a jejich rozličné spodobnění bylo v orientu běžné. Z tohoto důvodu a k ochraně lidí bylo již ve Starém zákoně Izraeli zakázáno v prvních dvou přikázáních desatera uctívat jiné bůžky, zvláště jejich obrazy a sochy. Pouze tímto způsobem mohlo být zachováno vědomí, že člověk si nemůže stvořit Boha podle svých představ. Nebyl by to pak jen míč v rukou lidí, kdyby sebou nechal manipulovat? Ne, Bůh je a zůstane ten, který sám jediný může zachránit svůj lid od neštěstí a nouze, zůstane mu věrný a zachová možnost nového začátku, i když se od něj člověk tak často odvrací.

Toto ústřední poselství biblické zvěsti zažívá v Ježíši novou, láskyplnou a netušenou dimenzi. Ježíš pěstuje vztahy a společenství s lidmi, kteří se svým životním stylem vzdálili svatému národu Izraeli. Zatímco obvyklé představy vidí v obrácení hříšnice nezbytný bohumilý životní způsob jako předpoklad Božího odpuštění, žije a koná naproti tomu Ježíš dech beroucím a částečně odbojným způsobem: obrácení hříšníků není předpokladem pro to, že jim Bůh odpustí jejich hříchy. Znovu nalezení, o kterém je řeč v dnešním evangeliu, znamená, že Bůh sám od sebe obnoví skrze hřích zničené a rozbité společenství, že Bůh jde za lidmi do dály a do samoty, do kterých se skrze své jednání a životní rozhodnutí dostali. Bez vlastního přičinění ničí Bůh sám od sebe hříchy člověka. Jak se s tím pak tento člověk vyrovná, záleží na jeho vlastním svobodném rozhodnutí.

Vyprávění dnešního evangelia jsou zkušenosti-cesty: někdo odchází s otevřeným cílem, hledá, ale vydává se velkému riziku. Následující týden stojí za to zahrnout tato vyprávění do našich modliteb a tím se dotknout i našich vlastních životních zkušeností: Jsem si vědom/a podobných zkušeností ve svém vlastním životě? Prožil jsem si zkušenost ztracení a po té z ničeho nic jsem byl někým objeven? Vzpomínám si, že by se někdy někdo radoval z toho, že mne znovu našel? A obráceně: Jsem připraven na riskantní cestě hledání vsadit vše na jednu kartu bez toho, abych věděl, zda můj podnik a moje pokusy budou mít úspěch? Mohu jednat bez toho, abych nekalkuloval, bez toho, abych si neohodnotil ztráty nebo vítězství? Podařilo se mi již někdy, abych někoho bez výčitek znovu našel a přijal ho? Někdy máme takovéto zkušenosti, Bohu – díky!

24. neděle v mezidobí C

Říkám vám, že právě tak bude v nebi větší radost nad jedním hříšníkem, který se obrátí, než nad devětadevadesáti spravedlivými, kteří obrácení nepotřebují. (Lk 15,7)

První čtení

Exodus 32,7-11.13-14

Hospodin promluvil k Mojžíšovi: "Sestup dolů, neboť tvůj lid, který jsi vyvedl z egyptské země, přivodil si zkázu. Uhnuli brzo z cesty, kterou jsem jim přikázal. Ulili si býčka a klanějí se mu, obětují mu a říkají: Izraeli, to je tvůj Bůh, který tě vyvedl z egyptské země." Hospodin řekl dále Mojžíšovi: "Viděl jsem tento lid, je to lid tvrdé šíje. Nebraň mi, ať vzplane můj hněv proti nim, ať je vyhubím; z tebe však udělám veliký národ." Mojžíš konejšil Hospodina, svého Boha, slovy: "Hospodine, proč plane tvůj hněv proti tvému lidu, který jsi vyvedl velikou silou a mocnou rukou z egyptské země? Rozpomeň se na Abraháma, na Izáka a na Izraele, své služebníky, kterým jsi sám při sobě přísahal a vyhlásil: Rozmnožím vaše potomstvo jako nebeské hvězdy a celou tuto zemi, jak jsem řekl, dám vašemu potomstvu a zdědí ji navěky." A Hospodin se nad nimi slitoval a nedopustil neštěstí, kterým hrozil svému lidu.

Druhé čtení

1. Timoteovi 1,12-17

Děkuji tomu, který mi dal sílu, Kristu Ježíši, našemu Pánu, že mě uznal za věrného a vzal mě do služby, ačkoli jsem byl dříve rouhač, pronásledovatel a násilník. Dostalo se mi však milosrdenství, protože jsem to dělal z nevědomosti ve (své) nevěře. Milost našeho Pána se však na mně tím hojněji projevila s vírou a láskou v Kristu Ježíši. Na tuto nauku je spolehnutí a zaslouží si, aby se jí naprosto věřilo: Ježíš Kristus přišel na svět, aby zachránil hříšníky. Já mezi ně patřím na prvním místě. Ale právě proto jsem došel milosrdenství, aby tím Ježíš Kristus na mně jako na prvním ukázal celou svoji shovívavost; já jsem měl být příkladem pro ty, kdo v něho v budoucnosti uvěří, (a tak dosáhnou) věčného života. Králi věků, Bohu nepomíjejícímu, neviditelnému, jedinému buď čest a sláva na věčné věky. Amen.

Evangelium

Lukáš 15,1-32

Do Ježíšovy blízkosti přicházeli sami celníci a hříšníci, aby ho slyšeli. Farizeové a učitelé Zákona mezi sebou reptali: "Přijímá hříšníky a jí s nimi!" Pověděl jim tedy toto podobenství: "Kdo z vás, když má sto ovcí a jednu z nich ztratí, nenechá těch devětadevadesát v pustině a nepůjde za tou ztracenou, dokud ji nenajde? A když ji najde, s radostí si ji vloží na ramena. Až přijde domů, svolá své přátele i sousedy a řekne jim: 'Radujte se se mnou, protože jsem našel svou ztracenou ovci.' Říkám vám, že právě tak bude v nebi větší radost nad jedním hříšníkem, který se obrátí, než nad devětadevadesáti spravedlivými, kteří obrácení nepotřebují. Nebo která žena, když má deset stříbrných mincí a jednu z nich ztratí, nerozsvítí svítilnu, nevymete dům a nehledá pečlivě, dokud ji nenajde? A když ji najde, svolá své přítelkyně i sousedky a řekne jim: 'Radujte se se mnou, protože jsem našla stříbrnou minci, kterou jsem ztratila.' Právě tak, říkám vám, mají radost Boží andělé nad jedním hříšníkem, který se obrátil." Dále řekl: "Jeden člověk měl dva syny. Mladší z nich řekl otci: 'Otče, dej mi z majetku podíl, který na mě připadá.' On tedy rozdělil majetek mezi

ně. Netrvalo dlouho a mladší syn sebral všechno, odešel do daleké země a tam svůj majetek rozmařilým životem promarnil. Když všechno utratil, nastal v té zemi velký hlad a on začal mít nouzi. Šel a uchytil se u jednoho hospodáře v té zemi. Ten ho poslal na pole pást vepře. Rád by utišil hlad lusky, které žrali vepři, ale nikdo mu je nedával. Tu šel do sebe a řekl si: 'Kolik nádeníků mého otce má nadbytek chleba, a já tady hynu hladem! Vstanu a půjdu k svému otci a řeknu mu: Otče, zhřešil jsem proti Bohu i proti tobě. Už si nezasloužím, abych se nazýval tvým synem. Vezmi mě jako jednoho ze svých nádeníků!' Vstal a šel k svému otci. Když byl ještě daleko, otec ho uviděl a pohnut soucitem přiběhl, objal ho a políbil. Syn mu řekl: 'Otče, zhřešil jsem proti Bohu i proti tobě. Už si nezasloužím, abych se nazýval tvým synem.' Ale otec nařídil svým služebníkům: 'Honem přineste nejlepší šaty a oblečte ho, dejte mu na ruku prsten a obuv na nohy! Přiveďte vykrmené tele a zabijte ho! A hodujme a veselme se, protože tento můj syn byl mrtev, a zase žije, byl ztracen, a je zase nalezen!' A začali se veselit. Jeho starší syn byl právě na poli. Když se vracel a byl už blízke uslyšel hudbu a tanec. Zavolal si jednoho ze služebníku a ptal se ho, co to znamená. On mu odpověděl: 'Tvůj bratr se vrátil a tvůj otec dal zabít vykrmené tele, že se mu vrátil zdravý.' Tu se (starší syn) rozzlobil a nechtěl jít dovnitř. Jeho otec vyšel a domlouval mu. Ale on otci odpověděl: 'Hle, tolik let už ti sloužím a nikdy jsem žádný tvůj příkaz nepřestoupil. A mně jsi nikdy nedal ani kůzle, abych se poveselil se svými přáteli. Když ale přišel tenhle tvůj syn, který prohrál tvůj majetek s nevěstkami, dals pro něj zabít vykrmené tele!' Otec mu odpověděl: 'Dítě, ty jsi pořád se mnou a všechno, co je moje, je i tvoje. Ale máme proč se veselit a radovat, protože tento tvůj bratr byl mrtev, a zase žije, byl ztracen, a je zase nalezen.'"

K zamyšlení

Trilogie o znovu nalezené ovci, o znovu nalezené drachmě a o otcově lásce ke ztracenému synovi vytváří ústředí Lukášova evangelia. Ve všech třech podobenstvích je řeč o ztrátě, nález, radosti (Boží) nad znovu nalezením toho, co je podle lidských měřítek již ztraceno a to nás vyzývá ke společné radosti.

Dějiny lidstva jsou plné Boží lásky a věrnosti, Bůh doprovází svůj lid, je pln milosrdenství a milosti. Vyzývání rozličných bohů a jejich rozličné spodobnění bylo v orientu běžné. Z tohoto důvodu a k ochraně lidí bylo již ve Starém zákoně Izraeli zakázáno v prvních dvou přikázáních desatera uctívat jiné bůžky, zvláště jejich obrazy a sochy. Pouze tímto způsobem mohlo být zachováno vědomí, že člověk si nemůže stvořit Boha podle svých představ. Nebyl by to pak jen míč v rukou lidí, kdyby sebou nechal manipulovat? Ne, Bůh je a zůstane ten, který sám jediný může zachránit svůj lid od neštěstí a nouze, zůstane mu věrný a zachová možnost nového začátku, i když se od něj člověk tak často odvrací.

Toto ústřední poselství biblické zvěsti zažívá v Ježíši novou, láskyplnou a netušenou dimenzi. Ježíš pěstuje vztahy a společenství s lidmi, kteří se svým životním stylem vzdálili svatému národu Izraeli. Zatímco obvyklé představy vidí v obrácení hříšnice nezbytný bohumilý životní způsob jako předpoklad Božího odpuštění, žije a koná naproti tomu Ježíš dech beroucím a částečně odbojným způsobem: obrácení hříšníků není předpokladem pro to, že jim Bůh odpustí jejich hříchy. Znovu nalezení, o kterém je řeč v dnešním evangeliu, znamená, že Bůh sám od sebe obnoví skrze hřích zničené a rozbité společenství, že Bůh jde za lidmi do dály a do samoty, do kterých se skrze své jednání a životní rozhodnutí dostali. Bez vlastního přičinění ničí Bůh sám od sebe hříchy člověka. Jak se s tím pak tento člověk vyrovná, záleží na jeho vlastním svobodném rozhodnutí.

Vyprávění dnešního evangelia jsou zkušenosti-cesty: někdo odchází s otevřeným cílem, hledá, ale vydává se velkému riziku. Následující týden stojí za to zahrnout tato vyprávění do našich modliteb a tím se dotknout i našich vlastních životních zkušeností: Jsem si vědom/a podobných zkušeností ve svém vlastním životě? Prožil jsem si zkušenost ztracení a po té z ničeho nic jsem byl někým objeven? Vzpomínám si, že by se někdy někdo radoval z toho, že mne znovu našel? A obráceně: Jsem připraven na riskantní cestě hledání vsadit vše na jednu kartu bez toho, abych věděl, zda můj podnik a moje pokusy budou mít úspěch? Mohu jednat bez toho, abych nekalkuloval, bez toho, abych si neohodnotil ztráty nebo vítězství? Podařilo se mi již někdy, abych někoho bez výčitek znovu našel a přijal ho? Někdy máme takovéto zkušenosti, Bohu – díky!